

[Hans Knudsen.]

slag betragter jeg som en ajourføring af den værnescattelov, vi i 1950 gennemførte. Forslaget her betyder jo ikke, at det bliver færre skatteydere, der kommer til at betale værnescat, end tilfældet var ved lovens gennemførelse i 1950. I 1950 havde vi 183 000 skatteydere, der betalte værnescat. Efter forhøjelsen af bundgrænsen fra 8 000 kr. til 10 000 kr. vil der stadigvæk være ca. 200 000 skatteydere, der kommer til at betale værnescat, med andre ord: antallet af skatteydere er alligevel steget i forhold til 1950. Også i denne lov foretages der en mindre stramning for de største indkomster, for at provenuet kan blive tilnærmelsesvis det samme. Den tidligere nævnte skatteyder med de 82 000 kr. i bruttoindkomst vil få en forhøjelse af værnescatten med 110 kr. om året; men disse 110 kr. er medregnet i den før nævnte samlede skatteforhøjelse på 1 000 kr., en sådan skatteyder vil få. Jeg håber i hvert fald, at den håndsrækning, som den højtærede finansminister her kommer med til de hårdt ramte mellemindkomster, også vil få den nødvendige tilslutning ved behandlingen her i salen.

Jeg har bemærket, at der i forslaget til udskrivningsloven ikke er rørt ved bundgrænsen for formueskatten. For nogle år siden blev denne bundgrænse forhøjet fra 10 000 til 20 000 kr. Der har jo under tidligere forhandlinger her i salen været nogenlunde enstemmig tilslutning til, at man forhøjede denne bundgrænse for formuebeskatningen. Jeg skal ikke insistere på, at en sådan forhøjelse foretages på nuværende tidspunkt, men måske ville finansministeren alligevel være lydhør, hvis der i udvalget kunne samles enighed om, at der allerede på nuværende tidspunkt skulle gennemføres blot en beskeden forhøjelse af bundgrænsen for at lette administrationen med opkrævningen af de allerlaveste formueskatter. Men det er et detailspørgsmål, som vi muligvis kan forhandle nærmere om, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Omtrent de samme ændringer, som jeg her har omtalt, findes i forslaget om den fælleskommunale udligningsskat. I dette forslag højes bundgrænsen for beskatningen fra 3 600 til 4 000 kr. for forsørgere. Disse beløb er noget større end beløbene i udskrivningsloven, men det hænger jo sammen med, at

man ikke her regner med de samme forsørgerfradrag, som man regner med i udskrivningsloven. Det reelle er, at bundgrænsen praktisk talt bliver ens ved statskatten og ved den fælleskommunale skat. Denne forhøjelse af bundgrænsen er mindst lige så nødvendig. Det drejer sig her om skatteydere, som ellers ville komme til at betale fra 10 kr. til 30 kr. i fælleskommunal skat, og det bliver et samlet antal skatteydere på 140 000, der bliver fritaget for at betale disse skatter fra 10 kr. til 30 kr. Også her vil jeg understrege, at der reelt ikke er tale om en virkelig nedsettelse af antallet af skatteydere; det drejer sig også her om en ajourføring, hvorefter det samlede antal skatteydere i hvert fald vil være større, end antallet var før krigen, også når hensyn tages til befolkningstilvæksten.

Jeg vil om disse tre skattelove — den fjerde, tillægsindkomstskatteloven, er jo praktisk talt uforandret — sige, at jeg vil lægge megen vægt på, om de foreslåede lettelser for de små og mellemste indkomster kan gennemføres. Jeg beklager stærkt den forhåndsmodstand, som i visse dele af pressen er rejst imod finansministerens forslag netop på disse områder, ja, der er endda blade, som står oppositionspartierne meget nær, der ikke har undset sig for at betegne disse forslag som forsøg på stemmekøb. Der var, såvidt jeg erindrer, ingen af disse blade, der brugte den slags udtryk, da den forrige regering stillede forslag om at lette formueejere med formuer op til 1/2 mill. kr. med ialt 40 mill. kr.

Endelig skal jeg på mit partis vegne også give tilslutning til forslaget om børnetilskud. Disse børnetilskud blev forøget i fjor. Forhøjelsen skete ganske vist ikke helt efter de retningslinier, som vi fra socialdemokratiet havde ønsket, idet vi gerne havde set, at der ved revisionen i fjor var sket en delvis udligning i hvert fald af forskellen mellem de tre landområder, men vi er indforstået med, at hele dette problem nu står foran en mere dybtgående behandling i sammenhæng med den forestående skattereform, og jeg finder det derfor også naturligt, at den højtærede finansminister ikke i år har fremsat forslag om ændringer på disse områder.

Jeg skal derfor til slut på mit partis vegne give tilslutning til samtlige fem lovforslag, idet jeg udtaler, at vi skal være rede til en